

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefón - šte. 74.

Štev. 12.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. januarja 1898.

Letnik XXVI.

Položaj na Češkem.

Iz Prage prihajajo slabe novice. Upanje, da bi se v deželnem zboru češkem približali nasprotni stranki, je popolnoma izginilo. Nemci podali so se popolnoma pod komando znanega Wolfa — in s tem je vse zgubljeno, kajti Wolf kot politik živi od škandala in le od škandala. Stranka, ki odkrito priznava, da je nje politični smoter ta, da postane Avstrija satrapija nemškega cesarja, — ne more želiti, da bi v Avstriji zavladal mir mej narodov, nje stremenje mora marveč iti na to, da se narodnostni boj ne le nadaljuje, marveč vedno še poostruje.

Avstria delenda! je geslo teh ljudi — in v tem stremjenju se najdejo z internacijonalno socijalno demokracijo, koje teženje je, razbiti zgodovinske državne in socijalne organizme.

Avstriji sovražne sile obhajajo danes orgije veleizdajstva.

V tem resnem položaju prišel je trenutek, ko more do besede priti avstrijski patriotizem. Vsi v resnici avstrijski elementi morajo se združiti v jedno mogočno avstrijsko falango. Zdaj se gre za več, nego za v resnici malenkostni prepir mej Čehi in Nemci radi jezikovnih naredb, zdaj se gre — če ne za rešitev — vsaj za čast Avstrije. Rudečica mora stopiti v obraz vsakemu poštemu Avstrijanu, ko vidi, da se avstrijski državljani kakor Wolf, Schönerer in drugi drznejso javno zasramovati ime našega cesarstva in je prodajati inozemstvu. Zoper tako početje se mora združiti vse, kar avstrijsko čuti in misli, kar je v resnici vdano presvetlemu cesarju, ki letos obhaja petdesetletnico svojega slavnega vladanja. Nehati morajo vsa malenkostna nasprotstva. Avstrijski patriotizem mora biti vse poštene elemente združujoča vez.

Avstrijski Slovani imamo v tem pogledu zelo važno ulogo. Baš mi imamo danes priliko, izkazati se kot faktor, s katerim sme avstrijska država vedno računati, avtrijska državna ideja je in ostane naš palladium. — Z nami na istem stališču stojte tisti Nemci, ki se ne zavedajo le svojega nemštva, marveč tudi svojega krščanstva. Mogoče, da se pridruži še ta in oni. Toliko pa je gotovo, da mi Slovenci — akoravno se je tekom let v ime države toliko na nas grešilo — ostanemo v prvih vrstah onih, ki hočejo stati v zvesti službi avstrijske državne ideje.

Ministerski predsednik baron Gautsch stoji danes pred odločitvijo. Aut-aut! to so besede, katere mu kliče današnji položaj. Čas pogajanj se strankami, čas konferenc, čas pravih poskusov, je skoro pri kraju, — skoro da je že prišel čas dejanja, čas odločnega in brezobzirnega dejanja, kajti gre se za najvišje interese države, monarhije in narodov. Zdaj ne bode več vprašati, »kaj pravi ta ali ona stranka«, zdaj bode le vprašati »kaj pravi Avstrija«. Besedo ima Avstrija, besedo ima — cesar!

Mažari v hrvatskem Primorju.

XX.

»La comedia finita« moglo bi se reči o zadnjih reških volitvah. Koliko je bilo vpitja od tako-

zване avtonomne stranke, da ne bode nikdar dopustila, da ravna Mažari po svoji volji z reškimi zadevami. Pred volitvijo v mestno zastopstvo so odločno dokazovali, da se bodo uprli vsakemu nasilstvu od mažarske vlade, če bo le-ta zares hotela uvesti mažarske postave na Reki. A kaj se zgodi? Mažarska vlada teh kričav se vprašala ni, nego je uvela postave, kakor se je sklenilo na ogerskem saboru. Ko so to vodje avtonomne stranke opazili, da se z mažarsko vlado ne da šaliti, začeli so se na skrivaj dogovarjati z vlado o načinu, kako da se te postave na Reki sicer priznajo, ali da se navidezno vodi še nekaj časa opozicija proti vladi. Zategadel sta bivši župan dr. Mayländer in Osojnak v volilnih oglasih sicer izjavila se proti ravnanju mažarske vlade, samo da se pred narodom pokazeta kot pobornika za pravice mesta Reke, v istini pa sta bila dogovorjena z mažarskim ministrom Banffyjem, da se ne bosta dalje protivila novim postavam, če zmaga njuna stranka. Hotela sta priti še oba v mestno zastopstvo, kar se morda ne bi bilo zgodilo, da nista sklenila poprej ta tajni dogovor z mažarsko vlado, katera bi bila napela vse sile, da zmagajo pravi mažaroni, saj je imela vse volitve v svojih rokah; vendar za zdaj še ni hotela žrtvovati takozvane avtonomne stranke, s katero more tako lepo pritiskati na steno Hrvate, ki so na Reki jedini pravi protivniki mažarskega gospodstva, kajti v najnovšem času se je izneveril svojemu prepričanju celo sam Valušnik, katerega so smatrali vsi Rečani za odločnega in pravega pobornika reške avtonomije. Koristoljubnost vodi vse te može v mažarski tabor, ker mislijo da brez njih ne more izhajati, Hrvate pa sovražijo, ker dobro vedo, da mora priti čas, ko bodo oni z vladali ter vsem tujcem pokazali pot iz Reke.

In kako so izveli svojo osnovo o nedotakljivosti reške avtonomije, da bode koza cela in volk sit. Na prvi konferenciji izvoljenih mestnih očetov sta bila oba glavna voditelja takozvane opozicije, Osojnak in dr. Mayländer, za to, da se ne vodi proti ogerski vladi še dalje opozicija; samo je dr. Mayländer zahteval, da se omenjene postave predlože na razpravo mestnemu zastopstvu, ki bode izvolilo odbor, da pregleda te postave in jih potrdi. Tako bode navidezno pokazalo mestno zastopstvo, da ima vendar le ono dovoljevati, če se sme kakšna postava za Reko oglasiti za veljavno ali ne. O tem postopku se zdaj marljivo dogovarjajo vodje takozvane avtonomne stranke z namestnikom guvernerja, pa ni dvoma, da bode bržkone mažarska vlada na to pristala, samo da ima mir s temi sitneži, kajti postave ostanejo tako nespremenjene in vlada je dosegla, kar je hotela. Pred svetom pa se bode postavljala dr. Mayländer, ki je zopet kandidat za reškega župana, kako radikalen je njegov odpor proti ogerski vladi. In vendar se ve, da je v vsakem pogledu kukavno in nedostojno tako ponašanje, ali da je ob enem čisto podobno ponašanju vsakega renegatskega življa, in tega je žalibog polna Reka. Prebivalstvo bode smatralo te ljudi morda zares za Bog ve kakšne pogumne boritelje domačih pravic, a med tem so oni zadali zadnji udarec reške

avtonomiji, kajti čim sprejme mestno zastopstvo te postave za svoje, podvrženo je popolnoma ogerske državi kot vsako drugo mesto. O kakšnej avtonomiji v dosedanjem smislu ni niti govora več. Pa kaj mari renegatom in tujcem za to, če mesto trpi, da je le njim prav. Valušnik, ki je do zadnjega časa mislil, da bode njegova stranka pri volitvah prodrila, se je prevaril prav hudo, kajti Hrvati, ki so predzadnjikrat glasovali zanj in za njegove privrženice, so se zdaj zdržali volitve, kajti prepričali so se le predobro, da je njim tudi on protiven. Ker mu tedaj ni mogoče s svojimi maloštevilnimi privrženici igrati nobene vloge, predal se je tudi on mažarskim zahtevam ter zdaj hvali neprenehoma, kako koristne so nove postave za Reko in da ne bodo niti najmanjše škodile avtonomiji reškega mesta. Tako postanejo renegati sčasoma sami protivniki nekdanj tako slavljanih idealov.

Ravno omenjeni Valušnik je pred nekimi leti grozno besnil proti mažarski vladi, ko je bila uvela na Reki ogerske sodnijske postave. Takrat je ta hudi avtonomist dokazoval po reških časopisih, da Ogerska ne more biti zakonodavna oblast za Reko. In prav je imel, kajti za Reko morejo veljati po sklenjeni nagodbi le one postave, katere sklepa hrvatski sabor, ne pa ogerski; le za zajedniške zadeve veljajo ogerske postave. Toda Valušnik in njegovi privrženici niso hoteli priznati veljavnosti omenjene nagodbe, češ, da se Hrvatska ne tiče Reke v nobenem pogledu, da pa tudi njenih postav ne potrebuje. Zdaj morajo sprejemati vendar le že mažarske postave, katere se ne ozi-
rajo niti najmanj na posebni položaj Reke, in avtonomija, katero bi bili mogli Rečani rešiti v zvezi s Hrvatsko, je zdaj za davno pokopana. Kar so iskali, so našli. Hrvati morejo čakati ter se ne bojé za svojo bodočnost, posebno če vodijo politiko taki »girelli, burattini ed arlechini«, kakor jih krsti dr. Barčić v svojem izvrstnem odgovoru dr. Mayländerju in njegovim sodrugom, ko so ga le-ti napali radi poslednjih volitev na Reki. V tem odgovoru so zvedeli ti renegati vso resnico njihovega nedostojnega ravnanja nasproti reškemu občinstvu, posebno še nasproti Hrvatim, katere so hoteli zopet izrabiti v svoje svrhe, ali se to ni zgodilo posredovanjem samega Barčića, ki je od vseh načelnikov raznih strank ostal jedini stalen in značajan v borbi za prave koristi svojega rodnega mesta, kateremu hočejo renegati in tujci s silo odvzeti značaj hrvatski ter ga spremeniti v nekakšen laško-mažarski izrod. Nadejamo se, da bode odzvonilo kmalu tudi njihovej sili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. januarja.

Preiskava proti opozicijalcem ustavljen. Ta vest, ki je minuli teden presenetila avstrijske kroge, je napolnila bojevnike za »zatirano« nemštvo z velikim veseljem, ker se je bojda s tem sijajno »pokazalo«, da so nedolžni. Ne tako pa bolj trezno sodeči politiki. Zvedeli so najprej iz zanesljivih virov, da preiskava ni bila še le sedaj ustavljena, marveč prav kmalu po nastopu Gau-

tschevega ministerstva; le z objavo tega odloka se je čakalo tako dolgo, dokler se ni pričelo zasedanje češkega deželnega zbora. »Vaterland« poroča, da se je prvokrat čula ta vest že 6. decembra in že takrat je vzbudila mej juristi splošno začudenje. Najboljše pri tem pa je to, da so se pri objavi v nekaterih listih izpustila celo imena nekaterih največjih rogoviležev. Tako v večini listov ne nahajamo imena Lecher, o katerem junaku trdi več prič, da se je dejanski vdeležil napada na zborničnega predsednika viteza Abrahamovicza. Morda se pokaže posledica te vsekako malo prevelike popustljivosti še le pozneje in morda občutneje nego prvi pojavi.

Agrarni nemiri na Ogerskem. Zadnje dni minulega tedna so se pojavili v raznih okrajih Ogerske, posebno pa v okraju Mohača, večji, resni nemiri, ki provzročajo Banffyjevi vladi vedno večje preglavice. Seveda je tudi te nemire, kakor sploh vse takega značaja, provzročila vlada sama s svojim nečutenim postopanjem proti nižjim stanovom, kmetom in delavcem. Ali je potem čudno, da se vedno bolj razširja socializem, ki najde glede na svoja brezverska načela tudi mnogo zaslonbe ravno pri vladi, in jasno kaže svoje sovražstvo proti vsakemu redu? Požiga se, trgovci morajo hoté ali nehoté prepustiti imetje tem rogoviležem, katerim je na potu sploh vsak, kdor hoče braniti red in mir. Tista druhal, katera se je vzgojila največ ravno s pomočjo sedanjega vladnega sistema, kaže sedaj, seveda sile se poslužujoč, na veliko socialno rano, katere židovski mažaroni nočejo videti, in jo skušajo tudi nadalje, kajpak brez uspeha, umetno prikrivati pred ostalim svetom. Reščina in beda, ki tareta ogromno večino ogerskega prebivalstva, se ne da odpraviti, kakor morda meni vlada, s takimi zakoni, kakor se je sklenil pred kratkim glede poljskih delavcev, in ako pojde tako dalje, socialna kriza na Ogerskem še ne bo kmalu rešena.

Zveza mej monarhijo in revolucijo. Minulo sredo se je vršila v Palermu, kot smo na kratko omenili, z velikim šumom velika narodna slavnost v petdesetletni spomin onega dne, ko je izbruhnila v Siciliji revolucija, ki se je pričela pravo za pravo s 1. januarjem 1848 z nemiri v Messini, v polni meri pa je izbruhnila 11. januv., v Palermu, kjer je trajal boj do 16. istega meseca. Končal se je upor šele 11. julija, ko se je proglasila Sicilija samostojnim in izvolila genuveškega vojvodo svojim kraljem. Seveda s tem ni bil zadovoljen piemonteški kralj in je takoj drugo spomlad z vso resnostjo podal se v boj proti upornikom, katere je res premagal in si 14. maja osvojil ves otok. Iz teh kratkih podatkov je torej razvidno, da revolucija iz leta 1848 pač ne nudi nikakega povoda za tolike sijajne slavnosti, kajti ljudstvo in dežela je v dneh splošnega upora neizmerno trpelo. Trezni politiki vsled tega nikakor ne morejo umeti, čemu so se priredile tem povodom tolike slavnosti, katerih se je vdeležil tudi neapolski princ s princezino z velikim spremstvom. Morda se slavi jedinstvo Italije, ki se je dosegla tedaj ali s tem, da se je zjediniła monarhija z revolucijo, ali pa narobe revolucija z monarhijo. Ali je slavila v Palermu monarhija revolucijo, ali revolucija monarhijo? Odgovor pač ni težak. Ako se poda kraljevi princ na Sicilijo, da tam slavi spominski dan, ko se je pričel upor na vsi črti, in sicer upor proti monarhiji, je to pač dovolj jasen dokaz, da monarhija slavi — revolucijo. Ali se bode smela upreti italijanska vlada, ako se v sredini Italije pojavi kaj takega, kar sedaj sama pomaga slaviti? Logično bi rekli, da ne.

Dreyfus-Esterhazyjeva zadeva v Franciji še davno ni rešena. Komaj se obsodi ali oprosti jeden slepar, zasačijo oblasti družega, ali pa se kak podkupljeni krščen ali nekrščen žid sam oglasi po največ zato, da dá zasledovanju in obravnavam povsem drugo smer. Sedaj se je pričela v svrhu male spremembe doba, v kateri se pišejo pisma, pisma v nebrojni množini. Zola piše Faure-ju, Zola piše dijakom, Drumont Faure-ju, dijak Zoli, rodbina Dreyfus rodbini Cavaignac in obratno, toraj vse navprek. Izdajajo se drug drugu zega in nova odkritja, nova sleparstva pridejo na dan. Jedino dobro je pri tem to, da se je vlada vsaj v zadnjem času postavila na precej odločno stališče ter z vso energijo zasleduje posebno vse napade na francosko armado. Le žal, da se poprej nihče ni brigal za avtoriteto in da se je

neomejeno in neovirano lahko goljufalo in sleparilo, kar se je le dalo.

Socialne stvari.

Deželna zavarovalnica proti ognju.

V deželnem zboru kranjskem kakor tudi po drugih je bilo že mnogo govorjenja o podeželnju zavarovalnic. Dejanjski se pa v tem oziru dosedaj še v nobenem deželnem zboru ni ničesar doseglo, razven zadnji čas v deželnem zboru dolenjeavstrijskem.

Vendar se je posrečilo, piše dr. Scheicher, ki je bil o tej stvari poročevalec v zadnjem izrednem zasedanju deželnega zbora dolenjeavstrijskega, statut za deželno zavarovalnico je bil dne 23. novembra v deželnem zboru vsprejet. Zastopniki kapitalističnih družb so se brezvspešno trudili, kurator in odbornik vzajemne zavarovalnice sta se zamanj kazala bolj zastopnike zasebnih zavarovalnih družb, nego li zastopnike ljudstva. Vse je bilo brez uspeha in mi se tega radujemo.

Zavarovalništvo gre državi ali deželam. Jedna izmed mnogih zmot in napak liberalcev je bila ta, da niso, skrbec denarnim možem za dobre dohodke, vsaj zabranili, da bi celo po ognju hudo zadeti davkoplačevalci ne bil prisiljen, velikemu kapitalu dajati dobička.

Dr. Scheicher je kot poročevalec z mnogimi neovrgljivimi številkami dokazoval, koliko denarja si je veliki kapital potom zavarovanja pridobil iz ljudskih žepov. Navedel je imena zavarovalnic, pri katerih so delničarji vplačali delnice po 400 oziroma 500 gld. Danes so ta vplačila vredna 2000 do 4000 gld. in po 500 gld. delnice nesejo sedaj delničarjem 100 gld. dividende in celo več na leto.

Kdor to prevdarja, reči mora, da so take vrste družbe oderuške, in vsak pravi prijatelj ljudstva bi moral delovati na to, da zavarovalništvo čim preje dobé dežele v svojo oskrb. S tega stališča mi tudi presojamo postopanje ljubljanskega župana in deželnega poslanca Ivana Hribarja, ki napenja vse strune v deželnem zboru, da bi preprečil zakon za deželno zavarovalnico, ki, dasi strokovnjak, ni hotel ustreči deželnemu odboru, da bi bil glede zavarovanja v Ljubljani podal v informacijo deželnemu odboru statističnih podatkov, kar so storile skoraj vse kmetske občine, ki je vsa mestna poslopja dal v smislu sklepa mestnih odbornikov zavarovati pri svoji banki, in to za dolgo vrsto desetih let. Bolelo nas je tudi, ko je pri tej priliki zaveznik dr. Schafferjev, velik prijatelj vipavskega in sploh vsega slovenskega naroda, dejal na ugovore nekaterih mestnih odbornikov, da deset let ni predolga doba, češ, da še dalja časa nego deset let ni misliti, da bi se ustanovila kaka deželna zavarovalnica.

Res, prijatelji naroda se kažejo pri vsaki priliki požrtvovalne. To dejstvo tudi kaže, kako globoko tičimo v blatu klikega gospodarstva.

Toda oglejmo si dalje dr. Scheicherjeve misli o zavarovalništvu.

Mej posebno blagodejnimi napravami smemo v prvi vrsti imenovati gasilna društva. Vendar kedor opazuje te vrle može, ki tolikrat stavijo pri gašenju požarov v nevarnost svoje zdravje in celo svoje življenje, mora mu biti težko pri srcu. Ti ljudje rešujejo, toda kar rešijo ne pride toliko v korist prizadetemu pogorelcu, kolikor zavarovalnicam proti ognju, katere tem manj zavarovalnine izplačajo pogorelcu.

Mnogokrat, kakor vemo iz raznih poročil došlih nam od pogorelcev, celo z osmojenimi tramovi in z napol zasutim zidovjem, katero pogorelcu nič ne hasni, marveč ima še stroške z njim, ker ga mora podirati, zastopniki zavarovalnic pritiskajo na pogorelce ter jim v najhujši sili ne izplačajo cele zavarovalne svote.

In uprav to je bistven razloček mej zasebnimi zavarovalnicami in mej deželno zavarovalnico. Kadar bodo delovale deželne zavarovalnice, tedaj bodo gasilci res za blagor svojega bližnjega, za občni blagor stavili v nevarnost svoje zdravje in življenje, ne pa kakor dosedaj v dobavo večjih dividend delničarjev zavarovalnih družb. Deželna zavarovalnica ne deluje za zasebne koristi, marveč za korist dežele in njenih prebivalcev, vzlasti zavarovancev in pogorelcev. Dobitek, katerega bi kedaj donášala deželna zavarovalnica, je po statutih v Dolenji Avstriji namenjen v prvi vrsti občinam zavarovancev in sicer za spopolnjevanje

gasilnih društev. Zavarovalnica kot deželna naprava ni kakor trgovina, ki naj bi dobro nesla, ona za-se neče in ne išče nobenega dobička.

Drugo vprašanje je, ali pa tak zavod daje dovolj varnosti zavarovancem?

Deželna zavarovalnica daje več varnosti nego vsaka sasebna zavarovalnica, ako ima še toliko rezervnega zaklada. Zasebne zavarovalnice so šle že večkrat v nič, pri deželnih zavodih se to ne zgodi, zato že dežela sama poskrbi.

Poleg tega še omenja dr. Scheicher, da je bilo treba na Dolenjeavstrijskem premagati veliko težav, vzlasti tudi dognati dogovor z zastopniki mesta Dunaja, ki plačuje 87% vseh deželnih doklad. Dežela in Dunaj sta se sedaj tako dogovorila, da si morebiten čisti dobiček razdelita po enakih delih.

Dr. Scheicher dostavlja: Veselim se in vsi poštene ljudje v deželi se radujejo, da se je delo posrečilo in da že meseca decembra prične deželna zavarovalnica svoje delovanje. Upajmo, da zavarovalnice proti toči, za živino itd. kmalu slede sedaj osnovani deželni zavarovalnici proti ognju.

Kedaj se bomo pa v naši deželi tega veselili? Težko da, dokler bo vladala v dežel. zboru liberalna nemško-slovenska zveza; vendar pa naj se poslanci od ljudstva izbrani vzdramijo ter prično ne le davke poviševati, marveč tudi iskati nove viire za dohodke.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. januarija.

(Osuševanje ljubljanskega barja) O tej za Ljubljano in njeno bližnjo okolico zanimivi zadevi piše včerajšnji »Fremdenblatt« nastopno: »Kakor čujemo, je storila vlada zelo važen sklep, vsled katerega se odstranijo dosedanje dolgoletne težkoče, ki so ovirale osuševanje ljubljanskega barja ter njegovo zopetno pridobitev za obdelovanje, in posebno pa njegovo kulturo z vodopravnega stališča. S tem je dana nada, da se odstrani s sveta prava morska kača avstrijske uprave, ki se razteza nazaj v čase cesarice Marije Terezije. Ljubljansko močvirje reprezentuje z ozirom na svoj teritorialni obseg, ki znaša blizu 32.000 oral, kakor tudi z ozirom na stroške, katere je povzročilo dosedanje osuševanje in obdelovanje, predmet izvredne poljedelske važnosti, čegar letni prinos se sme ceniti nad 100.000 gld. Prvotna osuševalna dela so se pričela okoli leta 1820 pod vodstvom lokalne komisije, ki je, podpirana o tej zadevi naklonjenih interesentov, delovala pol stoletja z ne malimi uspehi. V teku časa pa, ko je z napredovanjem osuševanja in utrjevanjem tal, ki je vzbudilo posestniku čut večje samostojnosti v poljedelskem obdelovanju in gospodarstvu, ter ko je pričel doraščati novi rod, ki ni živel več pod vtisom, kakoršnega so naravno napravile dobrote osuševalnih operacij na prve naselnike kot priče posameznih prememb pri raznih poskušnjah, jela je polagoma ugašati zadovoljnost in zanimanje interesentov. Po dolgih, trudapolnih razpravah se je konečno l. 1877 sklenil deželni zakon, ki ni bil omejen le na uravnavo vodopravnih razmer na ljubljanskem močvirju, marveč je obsegal tudi skrb za njegovo kulturo, za uravnavo požiganja barja ter za napravo in ohranitev poljskih potov. Izdelali so se načrti, ki so imeli namen, odstraniti nevarnost povodnji za vse močvirje, spremeniti ploskev kakih 8700 ha po popolni odstranitvi šote v rodovitno zemljo in tako znatno povišati kulturno stanje tega dela močvirja. Stroški so bili proračunjeni na 1-7 milijona; po drugem manjšem načrtu so znašali stroški nekako poldrugi milijon. Predno je poljedelsko ministerstvo prekusilo ta načrt, je vsprejel kranjski deželni zbor v letu 1889 načrt zakona, ki se je pečal z izvršitvijo jednega dela dotičnih del. — Dotični, na 1,378.000 gld. proračunjeni stroški za ta dela naj bi se po načrtu nabavili tako, da bi plačala dežela kranjska 12, mesto Ljubljana 10 in posestniki zemljišč na barju 28 odstotkov, ostalih 50 odstotkov pa naj bi dovolila država s posebnim državnim zakonom. Iz raznih vzrokov pa ta načrt ni postal zakon. Deželnemu odboru se je naročilo, naj se najprej konečno izjavi za jednega obeh zgoraj imenovanih načrtov. To je tudi storil, ko se je odločil za manjši načrt ter prosil zanj izvedbe vodopravnega postopanja. Ta je sedaj dovršena in z ravnokar izdano naredbo po-

Ijedelskega ministerstva se podeljuje koncesija za izvršitev tega načrta glavnemu odseku za osuševanje barja; pridržan je le prinos za gotove odškodnine nekaterim interesentom, ki bodo pri izvrševanju tega podjetja prizadeti. Dosedanje z vodopravnega stališča navstale težkoče so torej odstranjene in je sedaj le stvar deželnega odbora, da si s predlogo v sporazumu z vlado zagotovi potrebna denarna sredstva. Vlada se kaže, kakor čujemo, zelo naklonjeno napram tej zadevi in jo bode gotovo podpirala. — Tako vladno glasilo. Vsa čast baronu Gautschu, ki je stvar tako urno in odločno dvignil iz blata in postavil na trdni tir, kjer je mogoče pričeti velevažno delo.

(Poslovilo.) V soboto se je poslovil ravnatelj dr. Alojzij pl. Valenta-Marchthurn od svojih kolegov v bolnici, ki so mu tem povodom izročili lepo sliko v spomin. Prim. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je gosp. ravnatelju s toplimi besedami izrekel priznanje in zahvalo za njegovo kolegialno vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov, ter željo, da bi se dolgo časa radoval v polnem zdravju svojega dobrozasluženega pokoja. Gosp. ravnatelj se je v lepih besedah zahvalil za vso njih pomoč, s katero mu je bilo mogoče vrediti bolnico tako, kakor to zahteva napredujoča medicinska veda.

(Osmina) po pokojnem župniku Oblaku v Borovnici bo v sredo ob devetih.

(Dnevni red) II. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dné 18. januarja 1898. I. ob 10. uri dopoldne. — 1. Branje zapisnika I. deželnozbornske seje dné 28. decembra 1897. 2. Naznanila deželno-zbornskega predsedstva. 3. Obljuba novo izvoljenega deželnega poslanca. 4. Poročilo deželnega odbora o poizvedbah, ki so se do sedaj vršile glede ustanovitve deželne zavarovalnice proti požaru, proti toči in pa deželne zavarovalnice za živino. 5. Poročilo deželnega odbora o ustanovitvi samostojne občine Štrekljevec. 6. Poročilo deželnega odbora o podporah za šolske zgradbe. 7. Poročilo deželnega odbora v zadevi nameravanega vodovoda za Ambrus in okolico. 8. Poročilo deželnega odbora o zavarovanju življenja in starostnih rent. 9. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep deželnega zaklada za leto 1896. 10. Poročilo deželnega odbora o logaškem vodovodu. 11. Poročilo deželnega odbora glede premeščenja in povešanja hleva v deželni prisilni delalnici. 12. Poročilo deželna odbora, s katerim se predloži proračun deželnega zaklada za l. 1898. 13. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži proračun normalnošolskega zaklada za leto 1898. 14. Poročilo deželnega odbora o volitvi deželnega poslanca iz kurije velikega posestva. 15. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga proračun deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1898. 16. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1896. in proračunu za l. 1898. 17. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zaklada prisilne delalnice za l. 1896. 18. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu zaklada deželne prisilne delalnice za l. 1898. 19. Ustno poročilo finančnega odseka o računskih sklepih ustanovnih zakladov za l. 1896. in proračunih za l. 1898. 20. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželno-kulturnega zaklada za l. 1896. in proračunu za l. 1898. 21. Ustno poročilo finančnega odseka o pospeševanju vinogradarstva na Kranjskem. 22. Ustno poročilo finančnega odseka glede dovolitve priklad za cestne namene. 23. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1896. 24. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu kranjskega učiteljskega pokojninskega zaklada za l. 1896. 25. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu normalno-šolskega zaklada za l. 1896. 26. Ustno poročilo finančnega odseka o računskih sklepih bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdenškega zaklada za l. 1896. 27. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunih bolniškega, blazniškega in najdeniškega zaklada za leto 1898. 28. Ustno poročilo upravnega odseka v zadevi razdružitve selske občine Velika Dolina v samostojni občini Velika Dolina in Čatež.

(Dnevni red) občinskega sveta izrednej seji, katera bode v torek, dné 18. januarja 1898, ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške

petrazrednice v Koménškega ulicah. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Policijskega odseka poročilo o prošnji izvoščekov za premembo § 10 prevozniskega reda. IV. Finančnega odseka: 1. o prošnjah za predujme; 2. o prošnji gospe Terezije Maurerjeve o zadevi izplačila 3% posojila. V. Direktorija mestne elektrarne poročilo o zadevi službe monterja pri elektrarni.

(Socijalni demokratje v Spodnji Idriji.) Pri včerajšnjem shodu so pokazali naši in idrijski rudeči bratci pod vodstvom svojega poglavarja Zadnika, kaj znajo. Ker niso imeli vstopa k shodu, so žugali s silo vlomiti, če bi se jim hotela zabraniti navzočnost. Da bi to tudi spolnili, so pokazali s pretepanjem in kričanjem pred shodom, kjer so se nepopisno surovo v besedah in v dejanju zaletavali v domačega kapelana. Prišli so k shodu. Dr. Žitnik je poročal. Od vseh stranij so mu klicali živio, njegovemu protigovorniku Zadniku pa tudi. To jih pa ni nič oviralo, da ne bi zopet odobrvali dr. Žitnika, ko je temeljito pobijal nasprotnike. Da se je pokazala socijalnih demokratov brezsmiselna neznajnost še gorje, so konečno vsem slovenskim poslancem izrekli svojo nezaupnico potem, ko so bili komaj ponehali njihovi lastni živio-klici dr. Žitniku. Temeljita je res izobrazba pri sodrugih!

(Shod v Idriji.) Včeraj je bil po § 2. sklican shod v Idriji, pri katerem je imel poročati dr. Krek. Tak shod je za Idrijo, ki je že parkrat se izkazala, da ima uprav Wolfa vrednih obstrukcionistov v svoji sredi, jedino mogoč. Poslušat vpitje socijalnih demokratov ni vredno hoditi iz Ljubljane. A celo ta shod je bodel socijalne demokrate. Pisali so po krojača Zadnika v Ljubljano in ta je pred določeno uro s svojimi tovariši zastavil vhod v zborovanju namenjene prostore. Ni se dalo priti dalje. Kaj je brigalo socijalistiške kričarje, če se jim je dokazovalo, da pri shodu po § 2 brez vstopnice nobeden ne sme biti navzoč. Tulili so svojo. Nastal je šum in vsled prijaznosti socijalnih demokratov tudi, 'rahel' naskok k pretepu. Orožniki so napravili mir. — Shod se je potem zelo lepo obnesel. Bile so zastopane med poslušalci vse stranke in dva socijalna demokrata Kavčič in Štrempf sta tudi poskušala svojo srečo z govori. Ni jima šlo kaj po sreči. 'Delavec' in soc. demokratiški agitatorji imajo v Idriji že mnogo vspeha. Pogum in odločno prepričanje naših mož nam daje pa vendar upanje, da brezverska židokracija ne okuži večine dosedaj še v svojem jedru dobrega idrijskega ljudstva.

(Iz Šenčurja pri Kranju) 16. januarja. V spremstvu trinajst gospodov tovarišev izročili smo danes popoldne telesne ostanke pokojnega Lovra Rozmana materi zemlji v mrzlo naročje. Pogrebcev je bilo toliko, da je bila prostorna župna cerkev natlačena polna. G. dekan kranjski poslovil se je od pokojnega v ganljivi besedi. Mnogo solzá igralo je v očeh poslušalcem. Dopoldne je bilo megleno, a ko so vzdignili blagopokojnika, prisijalo je blede pozimsko solnce in kakor je bil pokojni Lovro zmirom vedrega lica, shranili smo ga v lepem, jasnem vremenu. Ti pa, Lovro naš, homo sine dobo, počivaj v miru in spominjaj se nas nad zvezdami! Duhovno opravilo za njim bode prihodnjo sredo v župni cerkvi ob 10. uri dopoldne.

(Iz Gradca), 16. jan.: Med Nemci se nekaj krha, sloga gine, stara nasprotja prihajajo na površje; nekateri so se zopet začeli zavedati, da stoji Gradec vendar še v Avstriji, ki se politično bistveno loči od blaženega nemškega rajha. Zlasti med krogi, na katere imajo državne oblasti kaj vpliva, se je pojavil tok, nasproten radikalni vse-nemški kliki. Nemški tehniki so napravili ples, a ker niso, kakor običajno, povabili časnštva in uradništva pri namestništvu, izostal je tudi rektor z vsemi profesorji, kar je vzbudilo med dijaštvom hudo ogorčenost proti »hofrathpolitikarstvu«. Tudi zabave željno meščanstvo pridno zabavlja proti nemškemu kričastvu. Predput je, čas, o kojem so se druga leta Gradčani zabavali bolj ko drugod, a letos je vse nekam tiho, ker nimajo — dobre godbe. Vojaški godbi ne smeta nikjer sodelovati, drugih pa ni. Vsekako velik križ, v meščanskih krogih vlada silna nevolja proti provzročiteljem te nepravilne — nemškim nacionalcem. Stvar je sama ob sebi smešna, a vendar jo moram kot vesten poročevalec objaviti, da zvedó politiki,

kakšni činitelji igrajo v političnem naziranju veliko ulogo.

(Advokatov na Štajerskem) je, kakor naznanja uradni list, 171, in sicer v Gradcu 70, v Celju in v Mariboru po 11, na Ptuj 7, v Ljubnem 6 itd.

(S Trsata.) Od raznih krajev sporoča Vaš list o papeževji slavnosti. Zaostali nismo tudi mi. V predvečer smo lepo razsvetlili pročelje cerkve z nekoliko transparenti, na enem bila je cela slika Leona XIII. a pritrkavanje in lepi kres na našem vrhuncu javljal je po celem kvarneru znameniti bodoči dan. — Se ve drugi dan bila je slovesna sv. maša s primernim govorom. Se zadovoljnostjo moremo sporočiti, da se obiskavanje našega svetišča, od kar smo imeli poznate slavnosti, vedno množi. Pretečeno leto bilo je 35.000 obhajil, nekaj več kakor za 2000 kakor leto prej in za šestnajst tisoč več, kakor do leta 1891. Kar je nenavadno za nas, bilo je v preteč. l. v cerkvi M. B. nič menj ko 127 parov poročenih — a ne eden krščen. To so nasledki civilne ženitve v Reki. Kdor ni rečki podanik, se lahko izogne civilni poroki, katera mora biti pred cerkveno — samo da se ne poroči v mestu, i cerkvena oblast gre tem rada na roko. Zelo redko so že do zdaj samo civilne ženitve, skoro vsi gredo tudi v cerkev se poročiti, razen taki, katerih ne bi mogla tudi cerkev zvezati.

Društva.

(Kmetijsko bralno društvo v Št. Vidu na Dolenjskem) je imelo v nedeljo, dne 9. januarja svoj V. redni občni zbor. Poročila tajnika, blagajnika in knjižničarja vzela so se na znanje. V novi odbor so voljeni gg.: predsednikom dr. R. Repič, okrožni zdravnik; podpredsednikom Josip Mandelj, c. kr. uradnik; tajnikom Karol Pikel, učitelj; blagajnikom Josip Laurič, usnjar in posestnik; knjižničarjem Anton Dolenc, užitninski uradnik; pregledovalca: Anton Rojec, trgovec in posestnik; Jakob Porenta, klobučar in posestnik; odbornikov namestniki: Franjo Kristof, posestnik in kovač; Franjo Čebular, usnjar in posestnik; Ivan Porenta, pekovski mojster.

(Društvo »Katoliški Napredek« v Šent Vidu pri Zatičini) imelo bo svoj redni letni občni zbor dné 23. januarja po popoldanski službi božji s sledečim vsporedom: 1. Nagovor in pozdrav predsednikov; 2) poučno predavanje; predava gospod državni poslanec dr. Krek; 3) poročilo tajnikovo in blagajnikovo; 4) volitev novega odbora; 5) pobiranje letnine; 6) vpisovanje novih udov; 7) slučajnosti. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva predsednik Štefan Jaklič.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 17. jan. Na shod slovanskih narodnostij je došlo do 15.000 ljudij. A ker je gostilničar, s katerim je bilo dogovorjeno glede shoda, prelomil besedo in ni dal prostorov na razpolago, morali so takoj v Leopoldovem sklicati drug shod, kamor je prišlo 6000 ljudij, več tisoč jih je ostalo zunaj zaradi premajhnih prostorov. Shod je bil slovesna demonstracija proti germanizaciji slovanskih narodnostij na Dolenjeavstrijskem. Zastopane so bile vse slovanske narodnosti, vzlasti je došlo mnogo zastopnikov češkega naroda. Vsi govorniki so ugovarjali sklepu nižjeavstrijskega dež. zbora, da naj je nemški jezik jedini učni jezik v šolah na Dolenjeavstr., ter izražali nado, da ta zakon ne dobi najviš. potrdila. Slov. uredniku Podgorniku vladni zastopnik ni dovolil govoriti slovenski, kar je vzbudilo silno nevoljo vseh udeležencev, ki so šumno zahtevali, da naj Podgornik govori slovenski. Ker pa zastopnik vlade tega nikakor ni dovolil, tedaj je Podgornik govoril češki in naznanil pis-mene izjave slovanskih poslancev, društev in časnikov, ki so shod pozdravili. Brzojavna pritrdila so došla od vseh avstrijskih slovanskih narodov. Po mestnih ulicah so udeleženci demonstrirali, peli slovanske pesmi „Hej Slovani“ in druge. Pred deželno zbornico so klicale množice: Pereat Kolisko, iz vrst čeških socijalistov so se slišali glasovi: Pereat Lueger. Konečno je policija razpršila množice.

Dunaj, 17. januarja. Državno sodišče je razsodilo glede pritožbe 35 volilcev iz Zgornje in Spodnje Ložnice ter iz Vrbja, ki so bili pri zadnji državnozbornski volitvi iz-

ločeni od trških volilcev in priklopljeni volilec iz kmetskih občin, da se s tem ni rušil zakon, ker imajo pravico voliti v trgu Žalec le oni volilci, ki pripadajo historično (!) trški občini ter ondi plačujejo davke; zato je bila pritožba volilcev odklonjena.

Dunaj, 16. januarija. Cesar je vsprejel danes dopoludne razkralja Milana v posebni avdijenci. Milan je bil opravljen v srbsko generalsko uniformo s trakom reda sv. Stefana.

Praga, 17. januarija. Pred dež. zbornico je nabranega veliko ljudstva. Galerije so prenapolnjene. Seja se je pričela ob polu 12. uri. Pričetkom se je jel govoriti poslanec Wolf ter se pritožuje, da ga ljudje v Pragi zasmehavajo.

Pariz, 17. januarija. V soboto zvečer se je vršil v neki večji dvorani shod, katerega se je udeležilo do 1000 oseb. Govorila sta Luise Michel in Sebastian Faure, ki sta najodločneje protestovala proti temu, da se vrši obravnava Dreyfus Esterhazyjeve zadeve večinoma tajno. Skupščinarji so kričali: Proč z Drumontom in Rochefortom! Proč s prodanimi!

London, 17. januarija. Rusija je predložila Turčiji kot za governorja na Kreti princea Jurija grškega. Sultan se v kratkem odloči.

Carigrad, 17. januarija. Pri avdijenci ruskega poslanika Sinowjewa pri sultanu se je mej drugim omenjalo tudi krečansko vpra-

šanje. — Glasilo eksarhata „Noviny“ se je prepovedalo, da ne sme objaviti odloka, s katerim se podeljujejo berati.

Havana, 17. jan. Vstaški vodja Cepero se je podal. Delgado se je hotel tudi udati, toda protivili so se temu vstaši, vsled česar je prišlo do boja, v katerem je bil ubit Delgado.

Umrli so:

13. januarija. Ana Medved, dekla, 55 let, Karlovska cesta 20, jetika.

14. januarija. Jurij Bergant, delavec, 43 let, Radekega cesta 11, želodčni rak. — Viktor Ivan Mihailuk, računskega podčastnika sin, 13 mesecev, Poljanska cesta 72, davica.

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	12 80	Špeh povojen, kgr. . .	— 68
Rež, „	9 30	Surovo maslo, „ . . .	— 89
Ječmen, „	7 20	Jajce, jedno	— 3
Oves, „	6 50	Mleko, liter	— 10
Ajda, „	9 10	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, „	7 80	Telečje „	— 60
Koruza, „	6 60	Svinjsko „	— 64
Krompir, „	2 50	Kostrunovo „	— 40
Leča, hktl.	10 —	Piščanec „	— 50
Grah, „	12 —	Golob „	— 15
Fizol, „	10 —	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100 „	1 78
Mast, „	— 70	Drva trda, 4 kub. m. .	7 20
Špeh svež, „	— 58	„ mehka, 4 „	5 —

Služba organista in mežnarja

se oddá z 2. svečanom pri prost. župnijski cerkvi v **Spodnjem Dravogradu na Koroškem**. Med prošnji imajo rokodelci prednost.

Več pov. cerkveno predstojništvo. 39 3—1

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	751.8	—3.5	brezv.	megla	0.0
16	7. jutraj 2. popol.	750.4 749.8	—4.9 —3.1	sl. j.ah. brezv.	megla	
16	9. zvečer	749.9	—3.2	brezv.	megla	0.0
17	7. jutraj 2. popol.	749.5 749.2	—5.9 —3.0	sl. svzh. brezv.	megla	

Srednja temperatura sobote —3.3°, za 0.8° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje —3.7°, za 1.2° nad normalom.

Vsebina 2. zvezka 1898:

Josip Karol Tertnik, operni pevec. (Spominske črtice. Spisal J. M.) — Okó. (Zložil Ant. Medved.) — Uganka. (Zložil Anton Medved.) — Zadnji gospod Kamenski. (Zgodovinska povest. Sp. Peter Bohinjec. — Dalje.) — V tretje gre rado. (Spisal Janko Barle. — Konec.) — Gozdni izprehodi. (Zložil Fr. Ks. Meško.) 1. Pajek. 2. Ob podrti smereki. — Beneška Slovenija. (Črtice. Spisal I. T.) — Iz časa bivanja Francozov v Beli Krajini. (Spisal Ivan Zupanec.) — Kaj pripovedujejo v Podzemlju o kačah? (Zapisal Janko Barle.) — Književnost: Slovenska, hrvaška in češka. — Razne stvari. — Na platnicah: Socijalni pomenki. Darovi za Marijanišče. — Slike: J. K. Tertnik. — Tertnik kot »Evangelimann«. (V 1. dejanju.) — Tertnik kot »Evangelimann«. (V 2. dejanju.) — Dedova zabava. (Slikal A. Glisenti.) — Most čez Nadižo v Čedadu (Fot. Malignani.) — Pred votlino Kristusovega rojstva.

Naznanilo.

37 3—2

Prvo ljubljansko uradniško konsumno društvo, reg. zad. z o. p., mora dopolniti

službo prodajalca

s 1. dnem marca t. l.

Prosilci, zmožni obeh deželnih jezikov, kateri morejo tudi kavcijo položiti, blagovolijo naj svoje prošnje s priloženimi spričevali omenjenemu društvu namudoma doposlajo. Natančna pojasnila zvedo se v društveni pisarni, Krojaške ulice št. 8, I. nadstropje.

Ormoška posojilnica

obrestuje tudi po novem letu hranilne vloge po

5% odstotkov

brez odbitka novega rentnega davka.

24 3—3

Srečke za princ Evgenov spomenik.

Žrebanje
11. februar.

883 4

Glavni dobitnik

75.000 kron.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Koverta s firmo

in

vizitnice

priporoča

Katol. Tiskarna
v Ljubljani.

Lep, dobro ohranjen

glasovir

prodá po nizki ceni

Franc Gerden,

31 2—2 organist pri Sv. Križu pri Litiji.

Podobarska delavnica Antona Rovška in Frana Cibra
v Novem Mestu,
Ljubljanska cesta (prej Gospodske ulice) št. 42 pri vhodu z glavnega trga.

Prečistitim cerkvenim predstojništvom udano naznanjavo, da sva dné 15. januarija t. l. **otvorila v Novem Mestu**

podobarsko delavnico,

katero si dovoljujeva tem potom priporočati.

Ker sva se v strokovni šoli za lesno industrijo v Ljubljani in na potovanju po Švedskem, Nemškem, Ogerskem in Slavoniji strokovno temeljito izobrazila, mogla bodeva izvrševati umetniško dovršena dela.

Priporočava se za izvrševanje vsakovrstnih

umetniško dovršenih oltarjev

od lesa, v poljubnem slogu, kipov in svetniških soh od gipsa, ali lesenih, spovednic, klečal, leo, misijonskih, poljskih in raznih razpel, svetih križevih potov itd.

Oltarne skupine od gipsa ali lesa

izvršujeva kar najnatančneje po pravilih plastike, istotako križeva pota iz iste tvarine.

➡ Sprejemava tudi popravila starih del. ➡

Cene so nizke, primerne ukusnemu, natančnemu delu.

Odličnim spoštovanjem

Anton Rovšek in Fran Ciber.

36 3—2

Svoji k svojim!

Dunajska borza.

Dné 17. januarija.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	30	"
Avstrijska zlata renta 4%	121	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	102	"	55	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	40	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld. .	929	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	356	"	25	"
London vista	120	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. .	58	"	85	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov (napoleonador)	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	40	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Dné 15. januarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162	"	25	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	"	25	"
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron .	99	"	70	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139	"	70	"
Dunavske vravnave srečke 5%	128	"	65	"
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109	"	—	"
Posojilo goriškega mesta	112	"	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	98	"	29	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% .	98	"	50	"
Prijoritete obveznice državne železnice . . .	224	"	50	"
" " južne železnice 3%	183	"	40	"
" " južne železnice 5%	129	"	—	"
" " dolenskih železnice 4%	39	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld. .	166	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld. .	20	"	30	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	—	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	80	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. . .	160	"	75	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. .	3445	"	—	"
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	425	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82	"	—	"
Splošna avstrijska stavbinska družba . . .	107	"	50	"
Montanska družba avstr. plan.	143	"	50	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld. .	169	"	25	"
Papirnih rubljev 100	127	"	50	"

S 1. januarijem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“ Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij.

Brezplačni privrček „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega za-
znamke vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštami nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzelle 10.

2 gld. 60
celoletna naročnina.